

Τὸ Βῆμα

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΓΡΑΦΕΙΑ
"ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΤΡΙΔΟΣ,"

ΠΑΝΤΩΝ ΠΑΤΡΙΣ ΤΙΜΙΩΤΑΤΟΝ

Ἰδιοκτίτης

P. ΓΑΒΑΛΑΣ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΛΙΜΕΝΙΚΟΣ ΦΟΡΟΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΙΣ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΗΝ ΤΙΘΕΜΕΝΩΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

Ἡ ἐπὶ τοῦ λιμένος Σύρου ἐφορευτικὴ ἐπιτροπὴ, βλέπουσα τὴν ὀσημέραι μειομένην πρόσδοσιν τῆς ἡτις, λόγῳ τοῦ ἀπιστεύτου περιορισμοῦ τῆς ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰσαγωγῆς ἐμπορευμάτων, περιήλθεν εἰς τὸ δυσάρεστον σημεῖον νὰ μὴ ἐπαρκῆ οὐ μόνον εἰς ἐκπλήρωσιν τοῦ εἰδικοῦ προορισμοῦ τῆς, ἀλλ' οὐδ' εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δανείων τῆς, ἠναγκάσθη ν' ἀπευθυνθῆ τελευταῖον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, ἐξαιτουμένη τὴν τροποποίησιν τοῦ Νόμου ΡΚΘ' περὶ λιμένων, προκυμαιῶν φάρων κτλ. κατὰ τρόπον ἱκανὸν νὰ προαγάγῃ τὴν πρόσδοσιν τῆς, ὥστε νὰ ἱκανῶται καὶ τὸν προορισμὸν τῆς νὰ ἐξυπηρετῆ καὶ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν δανείων τῆς νὰ ἐπαρκῆ.

Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Ὑπουργείου ἔλαβε, φαίνεται, ὑπὸ σοβαρὰν ἐποψίν τὴν ἀναφορὰν τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς, εἰς ἣν ἐδήλωσεν ὅτι τάχιστα θὰ ληφθῆ ἡ προσήκουσα πρόνοια, ὑποδείξασα ἅμα, ὅτι ἡ λιμενικὴ ἐπιτροπὴ ὀφείλει ν' ἀξιῶσιν παρὰ τῆς Τελωνιακῆς ἀρχῆς, νὰ εἰσπράττῃ λιμενικὰ δικαιώματα καὶ ἀπὸ τὰ εἰς ἀποταμίευσιν τιθέμενα ἐμπορεύματα, ἀφοῦ καὶ ταῦτα ἀποδιβάζονται καὶ ἐπιβιβάζονται διὰ τῶν παραλίων τῶν Δήμων εἰς οὓς ἀνήκουσιν οἱ λιμένες, ὡς τὸ ζήτημα ἔλυσε καὶ ἄλλοτε, ἐν ἔτει 1906, τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν δι' εἰδικῆς ἐγκυκλίου τοῦ πρὸς τὰς ἀρμοδίας ἀρχάς.

Ἡ ἐπὶ τοῦ λιμένος Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ ἀπηύθυνε φυσικῶς, τὴν ὑποδεικνυμένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἀξιῶσιν, πρὸς τὴν Τελωνιακὴν ἀρχήν, ἡτις, ὡς ἠκούσαμεν, ἀντέταξεν ἄλλην ἐγκύκλιον τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργείου, ἀναιροῦσαν τὴν πρώτην, καὶ ἠρνήθη νὰ συμμορφωθῆ πρὸς τὴν ἀξιῶσιν τῆς ἐφορευτικῆς ἐπὶ τοῦ λιμένος ἐπιτροπῆς. Κατ' αὐτὸ τὸ μεταξὺ, ὁ καθ' ἡμᾶς ἐμπορικὸς Σύλλογος, εἰς γνῶσιν οὐ περιήλθε καὶ ἡ διαταγὴ τοῦ Ὑπουργείου καὶ αἱ ἐνέργειαι τῆς λιμενικῆς ἐπιτροπῆς, κατεξανέστη κατὰ τῶν τοιοῦτων ἐνεργειῶν, ὀρμώμενος ἐκ τῆς σκέψεως, ὅτι, ἅμα ὡς ἐπιβαρυνθῶσι καὶ ἐπ' ἐλάχιστον τὰ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς ἀποταμιεύσει ἐμπορεύματα, ἀφαιρεῖται ἀπὸ τοὺς ἐμπόρους τῆς καθ' ἡμᾶς ἀγορᾶς πᾶν μέσον

συναγωνισμοῦ καὶ θὰ δώσωμεν τὸν τελευταῖον ἀσπασμὸν εἰς τὸ ἀκμάσαν μὲν ποτε, ἤδη δ' ὀσημέραι παρακμάζον καὶ φθινὸν διαμετακομιστικὸν ἐμπόριον τῆς Σύρου.

Δὲν θὰ ἐξετάσωμεν τὸ ζήτημα, ὡς πρὸς τὰ μέλλοντα νὰ ληφθῶσι μέτρα, διότι τὰς ὑποσχέσεις τῆς σημερινῆς κυβερνήσεως γνωρίζομεν προσηκόντως νὰ ἐκτιμῶμεν, καὶ δὲν ἔχομεν ἀμφιβολίαν ὅτι οὐδὲν μέτρον θὰ ληφθῆ προκειμένου ὅμως περὶ εἰσπράξεως λιμενικῶν δικαιωμάτων ἐκ τῶν εἰς ἀποταμίευσιν τιθεμένων ἐμπορευμάτων ἐπὶ τῇ βάσει μιᾶς ἐγκυκλίου, νομίζομεν ὅτι καταλύεται αὐτὸ τὸ Σύνταγμα, μολοντί οὐδόλως προσέχει εἰς αὐτὸ ἡ κυβερνήσις, καθ' ἃ ἀντελήφθημεν πάντες, ὅτε διὰ Βασιλικῶν Διαταγμάτων ἐφορολόγει βαρῦτατα, χάριν ἐφορευόντων ἰατρῶν, τὰ ὑπὸ κάθαρσιν ἀνθρακίου πλοῖα.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 2 § 2 τοῦ ΡΚΘ' Νόμου ὑπόκεινται εἰς λιμενικὸν φόρον 10 ο)ο ἐπὶ τῶν ἀντιστοιχούντων εἰσαγωγικῶν τελῶν τὰ ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς εἰσαγόμενα ἐμπορεύματα. Ἀλλὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 62 τοῦ περὶ Ὀργανισμοῦ τῶν Τελωνείων Νόμου «τὰ εἰς τὰ ἀποταμιευτικὰ καταστήματα ἐναποτιθέμενα ἐμπορεύματα εἶναι ἐλεύθερα τέλους τῆς εἰσαγωγῆς . . .» ἀφοῦ ἐπομένως τὰ εἰς ἀποταμίευσιν ἐμπορεύματα εἶναι ἐλεύθερα τέλους εἰσαγωγικοῦ, δὲν ὑφίσταται τὸ ἀπαραίτητον προαπαιτούμενον τοῦ ἀντιστοίχου εἰσχωγικοῦ τέλους ἐπὶ τῇ βάσει οὐ θὰ ρυθμισθῆ τὸ 10 ο)ο. Καὶ ἐφ' ὅσον τὸ γράμμα τοῦ Νόμου εἶναι τοιοῦτον, οἷον ὡς ἄνω ἀναφέρομεν αὐτὸ, φρονοῦμεν ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐκλαμβάνωμεν διάφορον τὸ πνεῦμα του, προκειμένου μάλιστα περὶ φορολογικοῦ Νόμου.

Καὶ ὅτι τὸ πνεῦμα τοῦ Νόμου εἶναι σύμφωνον πρὸς τὸ γράμμα αὐτοῦ, βεβαιοῦται ἀπὸ δεκάδας ὄλας ἐγκυκλιῶν, ἐκδοθεισῶν ἀπὸ τοῦ 1865 καὶ ἐνεῦθεν, πρὸς ἐρμηνείαν ἀκριβῶς τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 2 § 2 τοῦ ΡΚΘ' Νόμου καὶ ὑποστηρίζουσιν τὴν ἀνωτέρω ὑφ' ἡμῶν διατυπωμένην ἐκδοχὴν, εἰς ἣν μόνῃ ἡ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐσωτερικῶν ἀναφερομένη ἐγκύκλιος ἀντιγινώμει. Ἀλλὰ τὴν ἐγκύκλιον ταύτην ὁ ἐκδοὺς αὐτὴν Ὑπουργὸς ἔσπευσε τάχιστα ν' ἀναιρέσῃ, δι' ἐτέρας συμφωνούσης πρὸς τὴν ἀνωτέρω γνώμην τοῦ «Βήματος».

Κατὰ συνέπειαν ἡ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου ὑποδεικνυομένη φορολογία εἶναι παράνομος καὶ ἀντισυνταγματικὴ, ὁ δὲ συμμορφούμενος πρὸς αὐτὴν ὑπάλληλος, ὑποπί-

πτει ἀπλοῦστατα εἰς τὸ ἐγκλημα τῆς καταπίεσεως, δὲν ἀπαλλάσσεται δὲ ἀπὸ τὴν ἐπιβαλλομένην εἰς αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Νόμου ποινὴν, λόγῳ τοῦ ὅτι ἡ προϊσταμένη του ἀρχὴ, ἐσφαλμένως ἐρμηνεύουσα τὸν Νόμον, τῇ ὑποδεικνύει παρανόμους ἐνεργείας.

ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΓΡΕΒΕΝΩΝ ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΥ

Τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ Σεβασμιωτάτου ἐπισκόπου ἡμῶν Ἀθανασίου, εἰς ἣν προσεχώρησε καὶ ὁ Δήμος Ἐρμούπολεως ἐξ ὀνόματος τοῦ Δημάρχου οὐτινος ἀνηγγέλη εἰς τὸν λαόν, ἐτελέσθη τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν πάνδημον μεγαλοπρεπὲς καὶ ἐπιβάλλον τὸ μνημόσυνον τοῦ τελευταίου θύματος, τοῦ συνεχίζοντος τὴν ἀτελεύτητον σειράν τῶν ἐθνομαρτύρων τοῦ γένους, Μητροπολίτου Γρεβενῶν Αἰμιλιανοῦ.

Καθ' ὃν χρόνον ἐν τῷ ναῷ ἐψάλλετο ἡ ἐπιμνημόσυνος ἀκολουθία καὶ τὰς νεκρωσίμους εὐχὰς εἰς πένθιμον μέλος ἀνέπεμπεν ὁ ἱερός κληρὸς, διὰ τοὺς ἐκτὸς τοῦ ναοῦ ἡ μουσικὴ τῶν Φιλομούσων εἰς πένθιμους στόνους ἐσκόρπιζε περίετους θλιβεροὺς στεναγμοὺς τοῦ πάσχοντος καὶ δεινῶς ὑπὸ τὴν τυραννίδα χειμαζομένου γένους.

Ὅταν ὅμως ἡ ἀρρενωπὴ φωνὴ τοῦ σεπτοῦ ἱεράρχου, παλλομένη ἐξ ἐνθίου ἐνθουσιασμοῦ, ἀντήχησεν ὑπὸ τοὺς ἀπεράντους θόλους τοῦ ναοῦ, γεραίρουσα τὰς μεγάλας ἐκείνας μορφάς, αἵτινες καταργάζουσι διὰ τῆς ἐξόχου ἀκτινοβολίας τῶν τῆν νεωτέραν Ἑλλάδα, ὅταν κύματα μεγάλων ἰδεῶν, ἐξορμῶντα ἐκ τῆς χειμαρῶδους εὐγλωττίας του, κατέκλυσαν τὰς ψυχὰς πάντων καὶ ὡς ἠλεκτρικὸν ρεῦμα συνεκλόνησαν τοὺς πάντας αἱ μεγάλαι ἐκεῖναι ἀρεταὶ τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ τῆς ἐθελοδουσίας, αἵτινες ἐπιβάλλουσι τὰς μεγάλας θυσίας καὶ μεγαλύνουσι τὰ ἔθνη, ὅταν εἰς τὰ πρόσωπα πάντων ἐξήστραφεν ἡ ἐλπίς καὶ τὸ πατριωτικὸν μένος, τότε ἡ μουσικὴ τῶν Φιλομούσων ἀνέκρουσε τὸν Ἐθνικὸν ὕμνον, τὸν ὕμνον ἐκεῖνον ὅστις μᾶς λέγει, ὅτι μόνον διὰ θυσιαῶν, μόνον ἀπὸ τῶν ἱερῶν ὀστέων τῶν ἐθνομαρτύρων, ἐκπηδᾷ ἡ ἐλευθερία.

Τὸ αἷμα τοῦ μεγάλου πατριάρχου Γρηγορίου ἔκαμε τὴν Ἑλλάδα ἐλευθέραν, εἶθε

τὸ αἷμα τοῦ Αἰμιλιανοῦ νὰ ποτίσῃ καὶ νὰ μεγαλύνῃ τὸ δένδρον τῶν ἐλευθεριῶν τῶν λοιπῶν υποδούλων ὁμογενῶν.

Τὸν βραχυτάτον ἀλλὰ πλήρη πατριωτικοῦ μένους ἐπιμνημόσυνον τοῦ σεβαστοῦ ἱεράρχου δημοσιεύομεν καὶ ἡμεῖς κατωτέρω.

Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

Τέκνα μου ἐν Χριστῷ ἀγαπητά.

Ἡ ἐκκλησία μεθ' ὑμῶν εὐχεται ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ ὑπὸ μαιφόνων βαρβάρων χειρῶν σφαγιασθέντος μάρτυρος τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος, Μητροπολίτου Γρεβενῶν ἀειμνήστου **Αἰμιλιανοῦ**.

Ἡκολούθησε καὶ οὗτος τὴν μεγάλην χορείαν τῶν ἐθνομαρτύρων τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν ἱεραρχῶν, τῶν προμάχων τῶν ἰδεωδῶν τοῦ ἔθνους, τῶν Γρηγορίων, τῶν Γερμανῶν, τῶν Λούκαρη, τῶν Διάκων, τῶν Κυρίλλων, τῶν Παπαφλέσα, τῶν Φωτίων, τῶν Φιλοθέων, τῶν Κυπριανῶν καὶ τῶσων ἄλλων ἐμπνευσμένων μυσταγωγῶν τῶν ὑπερόχων τούτων ἱεροφαντῶν, τῶν ἐμπνεομένων ἐκ τῶν μαρτυρικῶν βανίδων τοῦ μεγάλου μάρτυρος τῆς ἀνθρωπότητος, ἐν τῇ ἐκπληρώσει τῶν ὑψίστων αὐτῶν καθηκόντων, τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν δικαίων τοῦ λογικοῦ κατὰ τῆς τυραννίας καὶ τῆς κτηνώδους βίας ὑπῆρξαν οὗτοι πνευματικοὶ ἡγέται, καὶ ἄγγελοι τῶν στενόντων ὑπὸ τὰς βαρείας ἀλύσεις, μετὰ ἡρωϊκοῦ θάρρους καὶ ὑπερανθρώπου αὐταπαρνήσεως χύνοντες τὸ μαρτυρικὸν αὐτῶν αἷμα ὑπὲρ τῆς πατρίδος καὶ τῆς πίστεως.

Ἐπεσας μάρτυς, ἀοιδίμε ἱεράρχα Αἰμιλιανέ, τοῦ καθήκοντος, ἀλλ' ἐκ τοῦ τάφου Σου ἀνορθοῦται ἡ Ἑλλάς, καὶ ὁ σταυρὸς, γενόμενος, μετὰ τῶν μεγάλων ἡρώων συλλειτουργῶν Σου, συστρατιώτης τῆς ἐμπνευσμένης ἡρωϊκῆς στρατιᾶς τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος. Ἐπεσας, τετιμημένα, κατακρουρηγῆθεις ὑπὸ ἀνάνδρων δολοφόνων, ἀλλὰ διὰ τοῦ μαρτυρικοῦ Σου αἵματος θεμελιούται ἡ ἐκκλησία, καὶ εὐαγγελίζεται ὑπέροχον μέλλον τοῦ γένους ἡμῶν.

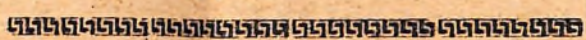
Ἡ ἀπώλειά Σου, γενναίε πρόμαχε, καὶ αὐθις διατρανοί, ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία εἶνε πάντοτε στρατευομένη καὶ πιστὴ θεματοφύλαξ τῶν οὐσιωδῶν γνωρισμάτων τῶν παμφώτων τῆς φυλῆς ἡμῶν, καὶ ἡ κυρίως ἐμπνευσις τῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν καὶ πόθων εἶνε ἡ χαλκεύουσα τοὺς ἐθνομάρτυρας, τοὺς ἡρώας, τὰ ἀπειρα ὀλοκαυτώματα καὶ τὰ αἵματα τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ τῆς αὐτοθυσίας, καὶ τὸν ἔνδοξον θάνατον. Ποία ἄλλη δύναμις, ἀείμνηστε, ἐνέπνεε Σε εἰς τοὺς ἡρωϊκοὺς ἐκείνους λόγους περικυκλούμενον ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ ναοῦ καὶ ἀπειλούμενον διὰ θανάτου, «ὅτι μόνον νεκρὸς θὰ ἐξήρχεσο ἐκεῖθεν»;

Ἀναβαίνων εἰς τοὺς οὐρανοὺς, μυσταγωγῆ τῆς Ἐκκλησίας Αἰμιλιανέ, εὐλόγει ἡμᾶς ὑπόθεν, καὶ διὰ τῶν μαρτυρικῶν βανίδων τοῦ χυθέντος ἁγίου αἵματός Σου ἐνίσχυσον τὰς ψυχὰς τῶν ἀναμικτῶν γενεῶν ἡμῶν, καὶ ἐμπνευσον αὐταῖς ἠθικὸν σθένος, φρονηματισμὸν ἐθνικὸν, αὐταπάρνησιν καὶ αὐτοθυσίαν ἡρώων, ἐν τῇ ἀγάπῃ πρὸς τὴν πίστιν καὶ τὴν πατρίδα. Τὸ ἐκ τῶν χαιόντων τραυμάτων τοῦ παραμειορφωμένου σώματός Σου, τῶν ἠκρωτηριασμένων ἁγίων χειρῶν Σου, τῶν ἐξωρυγμένων ὀφθαλμῶν Σου ρεῦσαν μαρτυρικὸν αἷμα εἶνε, ὁ ἰδιάζων ἐκείνος ἱερὸς χυμὸς, τοῦ μεγάλου ποιητοῦ Goethe, τὸ αἷμα τῶν ἡρώων καὶ τῶν μαρτύρων τῆς ὑψίστης αὐτοθυσίας, τῶν ἐκλεκτῶν τῆς θείας προνοίας σκευῶν καὶ ἱερῶν

ἀνδρῶν πρὸς ἐμπνευσιν πρὸς τὸν βρόχον καὶ τὸν ἔνδοξον θάνατον.

Τὸ αἷμά Σου τοῦτο τὸ μαρτυρικὸν, ἀοιδίμε καὶ ὑπέροχε ἱεροφάντα, θέλει θερμαίνῃ τὸ γένος πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ἰδεωδῶν αὐτοῦ τῶν ἐθνικῶν, καὶ θέλει ἐμπνέῃ πρὸς τὴν ὑψίστην ἰδέαν τῆς ἀγάπης πρὸς τὴν πατρίδα, τὴν τιμιωτέραν καὶ θειοτέραν καὶ ἁγιωτέραν παντὸς ἄλλου ἐν τῇ κόσμῳ, καὶ τοῦ θριαμβοῦ αὐτῆς.

Ἀτενίζοντες νοερώς πρὸς Σε, ὡς πρὸς τιτᾶνα τῶν ἱεραρχῶν, ὡς πρὸς ζωογόνον ἥλιον, κράτιστον φορέα καὶ ὁδηγὸν πνευματικὸν, συγκαταριθμούμενον πρὸς τὴν μεγάλην χορείαν, μηδέποτε φεισθέντα τῆς ζωῆς, ἀλλ' ἐς αἰὲ ἐν τῇ βίῳ ἔχοντα ὡς σύνθημα τὴν ἐλευθερίαν, προβάλλομέν Σε πρὸς μίμησιν πρὸς διεκδίκησιν τῶν ἐθνικῶν ἡμῶν ἰδεωδῶν, ἐμφύχουσι, τόνωσι καὶ ἐμπνευσιν ἡμῶν. Ἀναφωνοῦμεν αἰωνία Σου ἡ μνήμη, τετιμημένε ἱεράρχα Αἰμιλιανέ, καὶ ἔνδοξε πρόμαχε τῆς πίστεως καὶ τῆς πατρίδος, καὶ ἐμπνευσμένον θῦμα τοῦ καθήκοντος. Ἀμήν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Τόσον συγκεχυμέναι εἶναι αἱ ἐκ τοῦ θεάτρον τοῦ πολέμου εἰδήσεις ὥστε, καταλήγει τις εἰς τὸ συμπέρασμα, ὅτι τὰ ἰταλικά στρατεύματα, ἐκτὸς τῆς καταλήψεως τῶν παραλίων δὲν προέβησαν εἰς περαιτέρω ἐργασίας ἐλλείψει ἐπαρκoῦς ἀριθμοῦ στρατευμάτων. Ἡ ἔλλειψις δ' αὕτη τῶν στρατευμάτων, ἣτις περιορίζει ἀναγκαιῶς τὴν συντονωτέραν δράσιν τῶν ἰταλικῶν στρατευμάτων, ἀποθρασύνει τὰς ἀτάκτους ὁρδὰς τῶν Τούρκων καὶ Ἀράβων τῆς Τριπολιτιδος αἰτινες κταμασπίζουσι ζωηρῶς τὸ στράτευμα τῆς κατοχῆς, ἐφ' ὅσον δὲν συγκεντρωθῇ εἰς τὸ θεάτρον τοῦ πολέμου ἐπαρκῆς δύναμις, ἱκανὴ νὰ ἐμπνεύσῃ τὴν σεβασμὸν καὶ τὸν φόβον εἰς τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου, ὧν τὰς στρατιωτικὰς ἀρετὰς δὲν πρέπει καὶ τόσῳ νὰ ὑποτιμῶσιν οἱ πολιτισμένοι. Ἄς ἀναμνησθῶσι πόσου; ἀνδρὸς καὶ πόσον χρῆμα ἐστοίχισεν ἡ ἐκστρατεία τοῦ Σουδᾶν καὶ ὁ Μχχδῆς με τοὺς ψευδοπροφήτας του εἰς τοὺς Ἀγγλο-αιγυπτίους.

— Πολλὰ γράφονται κατ' αὐτὰς περὶ μελετωμένων παροπλισμῶν θωρηκτῶν, μετατροπῶν ἄλλων καὶ ναυπηγήσεως ἐνός νέου θωρηκτοῦ τοῦ τύπου τοῦ «Ἀβέρωφ», ἀλλὰ με ἰσχυρότερον ὀπλισμὸν, διατιθεμένων πρὸς τοῦτο κεφαλαίων 30,000,000 δραχμῶν. Δὲν γνωρίζομεν ὅποιοι οἱ λόγοι οἱ ἀγαγόντες τὴν κυβέρνησιν εἰς λήψιν τῶν ἀποφάσεων τούτων. τὸ ἐφ' ἡμῖν ὅμως δυσπιστοῦμεν μεγάλως ὡς πρὸς τὰς κρίσεις τῶν συμβούλων τῆς, θὰ νυχόμεθα δὲ, προκειμένου περὶ ἀποφάσεως δαπάνης ἑκατομμυρίων, τὰ ὅποια, ὡς τὰ πράγματα μέχρι σήμερον διαπιστοῦσι, δύνανται νὰ θεωρηθῶσι λεπτὰ ἐροισμένα εἰς τὴν θάλασσαν, νὰ ἀνέμενεν ἡ κυβέρνησις νὰ υποβάλῃ τὰ μέτρα τῆς εἰς τὴν τακτικὴν Βουλῆν, οὐχὶ δ' εἰς τὴν διπλῆν, ἣτις ἐγένετο τυφλοῦν ὄργανον εἰς τὰς χεῖρας τοῦ ἀγαγόντος αὐτὴν καὶ τοὺς συνιστῶντας αὐτὴν εἰς τὸ εἶναι. Τὸ ἔθνος ἐγνώρισεν ἤδη ἀρκετὰ τὸν τε πατριωτισμὸν καὶ τὰς ἀγαθὰς διαθέσεις τῆς κυβερνήσεως καὶ δὲν θὰ τὴν κατηγορήσῃ ἐπὶ ἐλλείψει πατριωτισμοῦ διὰ τὴν μικρὰν ἀναβολὴν τῆς παραγγελίας τοῦ νέου θωρηκτοῦ καὶ τὴν μετασκευὴν τῶν θωρηκτῶν, ἀφοῦ μάλιστα, ὅταν θὰ ἔχωμεν εἰς τὴν διάθεσιν μας τὰς οὕτω διαρρυθμιζόμενας ναυτικὰς μας δυνάμεις, ὁ πιθανὸς ἀντίπαλος μας, πρὸς τὴν νῦν ναυτικὴν αὐτοῦ δυνάμει, θὰ διαθέτῃ καὶ δύο μεγάλα θωρηκτὰ, τύπου Ἀφρόβου, ὀπλισμένα με τηλεβόλα τῶν 343, ἐνῶ τὰ τηλεβόλα τῆς ἰσχυροτέρας ἰδικῆς μας μονάδος θὰ εἶναι τῶν 305. Μὴ σπεύδομεν, διότι ὁ διαζόμενος σποντάπει καὶ ἡ ἀναμόρφωσις δὲν ἐσκόνησε οὔτε ἀπαξ οὔτε δις μέχρι τοῦδε.

— Προχθὲς ἐν τῇ Βουλῇ, παρ' ὄλην τραχύτητα τοῦ κυρίου Ἐλευθερίου Βενιζέλου τοῦ ἡγέτου τῶν φιλελευθέρων (sic) καὶ τὴν σκαιό-

τητα μεθ' ἧς ἐδήλωσεν ὅτι ἔννοε, quand même, καὶ ψηφισθῇ καὶ θὰ ψηφισθῇ ἡ αἰτουμένη συμπληρωματικὴ πίστωσις διὰ τὴν προμήθειαν τῶν γαιανθράκων τοῦ στόλου, προέβλεψε δειλὰ δειλὰ τὴν λεφάνην ἐν σκανδαλάκι τῆς ἀνορθώσεως, συνδεόμενον πρὸς τοὺς ἀποστράτους τῆς ναυτικῆς ἀποστολῆς. Πολὺ ταχέως φαίνεται ὅτι ὀλισθαίνει εἰς τὰς παρατυπίας καὶ τὰ μικροσκάνδαλα τῶν στρατιωτικῶν καὶ ναυτικῶν προμηθειῶν ἢ κυβερνητικῶν ἐκείνη ἣτις ἔχει ἀκόμη τὴν ἰταχυότητα νὰ χαρακτηρίζῃ τὴν διοίκησιν τῶν παλαιῶν κομματιστῶν φυλόν παρελθόν, ὅταν ἡ ἰδικὴ τῆς διοικήσεως εἶναι ἐντελῶς ἀδύνατον νὰ συγκριθῇ πρὸς τὸ παρελθόν, χωρὶς νὰ τὸ ἐξαγνίσῃ ὡς ἀμαρτωλὸν καὶ ὑπῆρξε.

— Γράφοντες ἀνωτέρω περὶ τοῦ τελεσθέντος ὑπὲρ τοῦ ἐθνομάρτυρος Μητροπολίτου Γρεβενῶν Μνημοσύνου, ἀπεδίδομεν δικαίως τὴν πρωτοβουλίαν εἰς τὸν Σεβασμιώτατον Ἐπίσκοπόν μας ὅστις, δύο ἡμέρας πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς περὶ τοῦ μνημοσύνου προσκλήσεως τῆς Δημαρχίας, ἐνετείλατο εἰς τὸ Τυπογραφεῖον τοῦ «Βήματος» τὴν ἐκτύπωσιν τῶν σχετικῶν προσκλητηρίων, τὰ ὅποια δὲν ἐδημοσίευσεν μετὰ τὴν ἀφύπνισιν τῆς Δημαρχίας, διότι δὲν ἠθέλησεν, ὡς ἐπληροφορήθημεν, νὰ δοθῶσιν ἀφορμαὶ παρεξηγήσεων. Τὸ ἐκτυπωθὲν μὲν, μὴ διανεμηθὲν δὲ προσκλητήριον τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου, δημοσιεύομεν κατωθι πρὸς βεβαίωσιν τῶν λεγομένων μας.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Ο ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΣΥΡΟΥ, ΤΗΝΟΥ καὶ ΑΝΔΡΟΥ

Τελῶν ἐπιμνημόσυνον δέησιν τῇ προσεχῇ Κυριακῇ, ὥρα 11 π. μ. ἐν τῷ ἐνταῦθα ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ὑπὲρ ἀναπαύσεως καὶ αἰωνίας μνήμης τοῦ ἀειμνήστου

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΓΡΕΒΕΝΩΝ ΑΙΜΙΛΙΑΝΟΥ

τοῦ κατακρουρηθέντος τούτου ἐθνομάρτυρος καὶ προμάχου τῆς Πίστεως καὶ τῆς Πατρίδος, παρακαλεῖ τὰς Ἀρχὰς τῆς πόλεως καὶ τὰ διάφορα Σωματεῖα καὶ Σχολεῖα καὶ ἐν γένει τὸν λαὸν αὐτῆς, ὅπως ἀθρόοι προσέλθωσι καὶ ἐνώσωσι τὰς πρὸς τὸν Ὑμνοστον δεήσεις αὐτῶν ὑπὲρ τοῦ νέου τούτου θύματος τῆς σκληρότητος καὶ ἀπανθρωπίας τῶν μαιφόνων κακοῦργων.

Ἐν Ἐρμουπόλει τῇ 14 Ὀκτωβρίου 1911.

Ὁ Ἐπίσκοπος
† Συροῦ, Τήνου καὶ Ἄνδρου Ἀθανάσιος

— Κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν, ἐτελέσθη καὶ ἐν Μυκόνῳ ἐπιβλητικώτατον μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ἀγίας ψυχῆς τοῦ ἀνάνδρου κρουρηθέντος ἐθνομάρτυρος Μητροπολίτου Γρεβενῶν Αἰμιλιανοῦ, χοροστατοῦντος τοῦ ἐκεῖσε ἀρχιερατικοῦ ἐπιτρόπου καὶ συλλειτουργοῦντος σύμπαντος τοῦ ἱεροῦ τῆς νήσου κλήρου. Κατὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον ἀκολουθίαν συνέρρευσε ὀλόκληρος ὁ πληθυσμὸς τῆς γείτονος νήσου καὶ πᾶσαι αἱ τοπικαὶ ἀρχαί, κλεισθέντων ὅλων γενικῶς τῶν καταστημάτων τῆς ἀγορᾶς καὶ κρουομένων πενθίμως τῶν κωδῶνων τῶν Ναῶν. Τὸν ἐπιμνημόσυνον λόγον ἐξεφώνησεν ὁ λαμπρὸς Σχολάρχης Μυκόνου κύριος Μανωλόπουλος, ἐνθουσιάσας καὶ συναρπάσας τὸ ἀκροατήριόν του εἰς τὰς ὑψηλὰς ἐκείνας ἐξάρσεις, καθ' ἃς αὐτομάτως γεννῶνται εἰς τὰς ψυχὰς αἱ μεγάλα πατριωτικὰ ἀρετὰ τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ τῆς θελοθυσίας. Καθ' ἃ δὲ εὐηρεστήθη καὶ ὁ Σεβ. Ἐπίσκοπός μας νὰ ἀνακοινώτῃ εἰς τὸ «Βῆμα», δυνάμει τηλεγραφικῆς διαταγῆς πρὸς τοὺς οἰκείους Ἐπισκοπικοὺς Ἐπιτρόπους, ἐτελέσθησαν καθ' ἅπαντα τὴν ἀγιωτάτην Ἐπισκοπὴν Συροῦ, Τήνου, Ἄνδρου, Κέας καὶ Μήλου πάνδημα μνημόσυνα ὑπὲρ τοῦ σφαγιασθέντος σεμνώματος τούτου τῆς Ὁρθοδόξου τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, καθ' ἅπαντα δὲ τὸν Νομὸν τῶν Κυκλάδων ἐκδηλοῦνται πανσθενῆ τὰ ὑπέροχα ἐκείνα αἰσθημάτα τὰ ὅποια ἤγαγον τοὺς εὐγενεῖς Κυκλαδίτας εἰς τὰς ὑψίστας πράξεις τῆς αὐταπαρνήσεως καὶ τοῦ ἡρωϊμοῦ καὶ κατὰ τὸν ἀτυχῆ μας πόλεμον τοῦ 1897 καὶ κατὰ πᾶσαν ἄλλην ἐποχὴν, καθ' ἣν ἡ πατρίς ἐζήτησεν

